

Fatima s Fatimou pomohly šejkovi Abduláhovi do jeho nejhezčí dželaby a navoněly jej parfémem, který prý používal ještě sám Prorok (dovoz Saúdská Arábie). V okamžiku kdy se sněhobílý, prorocky vonící chystal s holí v ruce k odchodu, políbily matka se sestrou jeho ruku. Beze slova rozloučení zamířil k hlavním dveřím, kde se (díky rákosové stříšce) vnořil do snu šerosvitu. U dveří přežvykovaly kozy a pípala kuřata. Prodral se mečícími kozami – kuřata odsakovala jako děvečky ve starých fraškách – a otevřel dveře. Vítal jej slavnostní pátek girlandami světla a hašteřivým handrkováním dětí hrajících kuličky, ke kterým jsem se, hýždě v jednom ohni přidal i já. Byli jsme tak zabráni do hry (jež se rychle zvrhla v boj), že jsme si otce ani nevšimli a tím pádem se ani neumravnilo k uctivému pozdravu, jak by se slušelo. Dokonce i ženské diváctvo, mé malé sestřičky, byly tak zaujaté svou tichou a strnulou nezúčastněností, že otce nezaznamenaly.

Tenkrát nás, děti, s sebou do mešity ještě nebrávali. Můj otec byl toho názoru, že dítě v mešitě nepředstavuje zárodek celoživotní zbožnosti, nýbrž nezvladatelně vířící kolos. Můj důvěrnější vztah k mešitě započal proto až později a mimo mou rodnou zemi. Neznám ohromující přepych architektonického islámu; znám pouze improvizované modlitebny s Jeruzalémem čpícím pižmem, kadidlem a ponožkami.

Hana

Fatima a Fatima pomohly šejku Abdulláhovi do jeho nejkrásnější džellaby a navoněly ho parfémem, kterým by ani sám Prorok nepohrdl (dovoz ze Saudské Arábie). Když byl čistě bílý, prorocky vonící a třímající hůl připraven k odchodu, políbily mu má matka a sestra ruku. Beze slova rozloučení zamířil k předním dveřím zahalen (díky doškové střeše) v šerosvitném oparu. U dveří přežvykovaly kozy a kdákaly slepice. Prodral se mezi mekotajícími kozami – slepice nadsakovaly jako kuchtičky ve starých fraškách – a otevřel dveře.

Pátek ho zdravil svátečními girlandami světla a hlasitým handrkováním dětí hrajících kuličky, ke kterým jsem se s pálicí zadnicí připojil.

Tak jsme se zabrali do hry (která brzy přerostla ve rvačku), že jsme si otce ani nevšimli a nedopřáli mu uctivé pozdravení, jak bylo zvykem. Dokonce i ženské diváčky, mé malé sestřičky, se tak snažily vzbudit zdání nezúčastněnosti, že otce ani neviděly.

Tehdy jsme my děti ještě do mešity nesměly. Otec byl toho názoru, že přivést dítě do mešity neznamená zasadit semínko celoživotní zbožnosti, ale vpustit obra neposedného jako vítr.

Můj vztah s mešitou se tedy začal rozvíjet až později, mimo rodnou zemi. Nepoznal jsem omamný přepych architektonického islámu. Znal jsem jen provizorní modlitebny s Jeruzalémem oděru pižma, kadidla a ponožek.

Veronika

Fatima s Fatimou pomohly šejkovi Abdulláhovi s oblékáním jeho nejkrásnější džellaby a navoněly ho vůní, kterou používal ještě i Prorok (dovoz ze Saudské Arábie). Stál tam ve sněhobílém hábitu navoněný jako prorok, s holí v ruce a jakmile se začal chystal k odchodu, políbily mu matka s sestrou ruku. Aniž by se rozloučil, vykročil směrem ke dveřím obklopen oparem šerosvitu (způsobovala ho došková střecha). Uvnitř přede dveřmi přežvykovaly kozy a kdákaly slepice. Mezi mečícími kozami - slepice nadsakovaly jako kuchtičky ve starodávných fraškách – si prorazil cestu ke dveřím a otevřel je. Páteční den ho vítal slavností světelných girland a hašteřivým pošťuchováním dětí hrajících kuličky, k nimž jsem se připojil i já se svou rudou zadnicí. Byli jsme tak zabráni do hry (která rychle přerostla v boj), že jsme si otce ani nevšimli a nepřerušili hru, abychom ho podle zvyku uctivě pozdravili. Dokonce diváci ženského pohlaví, moje malinké setry, skloněné a tiše přihlížející, byly až příliš zaujaty svou neúčastí na hře, než aby otce viděli.

Tenkrát nás jako děti ještě nebrali s sebou do mešity. Otec se domníval, že dítě v mešitě není zárodkem celoživotní zbožnosti, ale obrem nafoukané nedůtklivosti. Vztah k mešitám jsem si proto vyvynul až později a za hranicemi rodné země. Neznám ten ohromující přepych architektonického islámu; znám jen improvizované modlitebny, kde Jeruzalém páchne pižmem, kadidlem a ponožkami.

Lenka K.

Fatima s Fatimou strojily šejka Abdula v jeho překrásné dželabě a navoněly ho parfémem, jež by Prorok ještě používal, byl to dovoz ze Saudské Arábie. Když se chystal k odchodu, oblečený ve sněhově bílém a navoněný jako pravý prorok s holí v ruce, mu má matka se sestrou políbily ruku. Nerozloučil se a směřoval ke dveřím. Ve hře šera se světlem, které sem pronikalo skrze doškovou střechu, to vypadalo jako ve snu. U vrat postávaly přežvykující kozy a kdákající slepice. K vratům si razil cestu mezi mečícími kozami a slepicemi, které podrážděně vyskakovaly jako hašteřivé nány ze starých frašek. V pátek jsme ho vítali oslavou s lampiony a dětskou tahanicí při hře o kuličky, které jsem se musel účastnit. Natolik jsme se zabrali do hry, která se rychle změnila v hádku, že jsme si otce ani nevšimli, abychom ho uctivě ho pozdravili, jak se slušelo. Dokonce ani dívčí obecenstvo, moje sestřičky otce neviděly. Byly totiž spoutané mlčenlivostí a touhou zúčastnit se naší hry. V té době nás děti ještě do mešity nebrali. Můj otec byl toho názoru, že dítě v mešitě není důkazem celoživotní oddanosti bohu, nýbrž obraz d'ábelské neposednosti. Můj vztah s mešitou začal proto o něco později a ne v mé rodné zemi. Proto neznám ten okázalý přepych islámské architektury, znám jen provizorní jeruzalémské kaple s vůní pižma, kadidla a ponožek.

Petra

Fatima a Fatima pomohly šejkovi Abdullahovi do jeho nejhezčí djellaby a navoněly ho parfémem, který používal asi ještě Prorok (dovoz ze Saudské Arábie). Když se vonící jako Mohamed připravoval na odchod, oděn v sněhobílé roucho, s holí v ruce, políbily mu maminka a sestra ruku. Bez pozdravu vstoupil do předsíně do snu (díky doškové střeše) o šerostínu. U dveří předsíně přežvykovaly kozy a kdákaly slepice. Razil si cestu mezi mečícími kozami (slepice vyskočily jako děvečky ve starých fraškách) a otevřel dveře. Pátek ho přivítal svátkem světél a hašteřivým dohadováním dětí při jedné z jejich her, ke které jsem se celý nadšený přidal. Do hry jsme se zabrali natolik (brzo by skončila bitkou), že jsme si otce nevšimli a nepřestali jsme, abychom ho uctivě pozdravili, jak bylo zvykem. Dokonce i přihlížející ženského pohlaví- moje malé setřičky- byly tak ponořeny v mlčení, že otce neviděly.

V té době nás, děti, ještě nikdo do mešity nebral. Otec si nemyslel, že dítě v mešitě je zárodkem doživotní boží plodnosti, nýbrž obrem s rostoucí neposedností. Milkovat s mešitou

jsem proto začal až později a v jiné zemi, než jsem se narodil. Neznám závratnou přemíru islámské architektury; znám jen improvizovaná modlitební místa v Jeruzalému s vůní pižma, kadidla a ponožek.

Lenka R.

Fatima a Fatima pomohly šejkovi Abdullovi do nejpěknějšího pláště a navoněly ho parfémem, který by Prorok ještě mohl použít (dovoz ze Saudské Arábie). Když se neposkvrněně bílý a prorocky vonící nachystal k odchodu, s holí v ruce, políbala moje matka a sestra jeho ruku. Bez rozloučení odešel jako (díky doškové střeše) vidina ze šerosvitu ke hlavnímu vchodu. U něj přežvykovaly kozy a kdákaly slepice. Razil si cestu mezi mečícími kozami – slepice poskakovaly jako děvečky ze staré frašky – a otevřel dveře. Lehké povykování a hádavé hašteření dětí při kuličkách, u kterého jsem nemohl se svojí horkokrevnou povahou chybět, ho *pátečně přivítalo* (??). Byli jsme tak zabrání do hry (která rychle přerostla v pranic), že jsme si nevšimli otce a uctivě ho v pozoru nepozdravili, jak bylo zvykem. Dokonce divačky, moje malé sestry, otce nezpozorovaly, tak byly zabráný svojí tichou a prázdňovou nezúčastněností.

Jako děti nás ještě nevodili do mešity. Můj otec byl názoru, že dítě v mešitě není plod doživotní zbožnosti, ale zbytečně neposedný obr (*můj otec byl názoru, že dítě v mešitě je jako slon v porcelánu...*). Můj poměr s mešitou začal proto o něco později a mimo domovinu. Neznám omračující nádheru islámských památek; (znám) pouze náhradní modlitební místa s jeruzalémským zápachem pižma, kadidla a ponožek.

Jakub

Fatima s Fatimou pomáhaly šejkovi Abdullahovi do jeho nejkrásnější djellaby a voněly ho parfémem, který mohl používat již Prorok (import ze Saudské Arábie). Když byl beze skvrnky vybilý a prorocky navoněný, začal se připravovat k odjezdu a políbil matce a sestře ruku. Bez pozdravu šel k předním dveřím, jež byly (díky rákosové střeše) zahaleny v šerosvitu. U předních dveří přežvykovaly kozy a kdákala kuřata. Prorazil si cestu skrz mečící kozy – kuřata nadskakovala jako kuchtičky ve staré frašce – a otevřel dveře. V pátek ho přivítala slavnost lampiónů a hádavé handrkování dětí při hraní s kuličkami, která se mi spojují s popálenými hýžděmi. Tak jsme byli zabrání do hry (jež rychle přešla v bitku), že jsme ani nepostřehli otce a nepřerušil nás, abychom ho uctivě pozdravili, jak to bývalo zvykem. I dívčí přihlížející, mé malé sestry, byly tak zabráný do svého tichého postoje nepřítomnosti, že otce neviděly.

V těch dobách jsme my děti ještě nebyly brány do mešity. Otec si myslel, že dítě v mešitě není nedonošené embryo života dlouhé zbožnosti, ale kolos houpající se ve větru. Můj vztah k mešitě začal tedy až později, a mimo mou rodnou vlast. Neznám onen ohromující luxus islámské architektury, znám jen improvizované modlitebny s Jeruzalémem z pachu ponožek, pižma a kadidla.

Silvie

Fatima a Fatima pomohly šejku Abdullahovi do nejlepší dželaby a neparfěmovaly ho parfémem, který používal prý ještě sám Prorok (dovoz ze Saudské Arábie). Když už byl na odchodu, nádherně bílý a prorocky voňavý, s holí v ruce, políbila mu matka i sestra ruku. Bez pozdravu vykročil ke dveřím v (díky střeše z rákosu) rozpoložení clair-obscur. U dveří přežvykovaly kozy a kdákaly slepice. Prorazil si cestu mezi mečícími kozami – slepice se rozletěly jako kuchtičky ze starých frašek – a otevřel dveře. Pátek ho zdravil záplavou světelných girland a twistujícím handrkováním dětí při hře s kuličkami, ke kterému jsem se s bolavým zadkem přidal. Tak jsme se zabrali do naší hry (schylující se ke rvačce), že jsme si otce ani nevšimli. Nepřestali jsme ani, abychom ho podle tradice uctivě pozdravili. Dokonce i ženštiní diváci, mé malé sestry, byli tak zabraní do svého tichého shrbeného postoje nezúčastněnosti, že otce neviděli.

V té době jsme ještě my děti nebyly brány do mešity. Můj otec zastával názor, že dítě v mešitě není znakem božího daru, ale snůška větrných pohybů. Můj vstah k mešitě začal proto o mnoho později za hranicemi mé rodné země. Neznám to závratné množství architektonického islamu; znám jen improvizované modlitební stánky s Jeruzalémem pižma, kadidla a páchnoucích ponožek.

Andrea